

פסטיבל הזמר בנוסח עדות הבלוטים. כבכל שנה זכתה גם השנה אילנית קטנה ובעלת כלורופיל צבוע. לסיום התקיים מופע קראטה בו הפתיע את הקהל ברושלי עץ-הזעם ששבר ענפים וברוסים להנאת הקהל.

השתילים הרעננים, תלמידי בתי-הספר לעצים, הציגו מסכת אודות אותו עץ פרטי שהיה צורך גדול לעצים העבריים, וסופו שתלו אותו ואת עשרת איצטרו-בליו על אדם גבוה. זכר לאותה תקופה נוהגים העצים להתחפש. חביבה במיוחד על השתילים הרכים התפוסתו של ג'ון סילבר מאי המטמון, שהיה לו גזע מ-בשר אדם ומת ב"א באדר.

הטקס הסתיים בשירת התקווה וב-חריטת השמות והתאריכים על בשרם של רוכלי התחנה.

ועד לראש השנה לתריזים אנו חוזרים לאולפן למנגינות קלות.

המדור הקלקלי

חשבון הנפאס

לאחרונה חלה עליה תלולה במחירי החשיש. * מחיר האצבע, שהיא היחידה הקטנה ביותר בשוק, היה לפני מלחמת יום-כיפור, 15 ל"י. לאחר המלחמה עלה מחיר האצבע ל-25 ל"י, ובימים טרופים אלו, בעיקבות הפיחות והצעדים הכלכליים שנקטה הממשלה, עלה מחירה ל-50 (!) ל"י.

מחיר האצבע	עליה בל"י	עליה ב-%
15	—	—
25	10	66.6
50	25	100

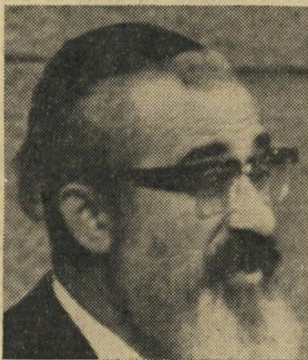
ובסך-הכל, מהתקופה שלפני המלחמה, עליה כוללת של 35 ל"י, שהיא עליה מדהימה של 233.3% (!), אחוז עליה דראסטי שלא היה כמותו בשום מצרך חיוני אחר.

ואכן, הלחץ הכלכלי שמטילה עליה זו על משפחות-מעוטות-יכולת, נותן את או-תותיו המרים וקיימות היום משפחות רבות בישראל שבמצב המחירים הזה אי-נו יכולות להרשות לעצמן לקנות אצבע לשבת.

דובר ממשלתי נימק את עליית המחירי רים בהתייקרות הכללית בשוק העולמי. מי. בתשובה לשאלה אם תפצה הממשלה את המשפחות מעוטות היכולת על ההתייקרות ענה הדובר, "אי-אפשר. אם ניתן להם אצבע, אחר-כך הם ירצו את כל היד".

* למוצר שמות מסחריים שונים כגון נפאס, כ"פ, "האש", חומר וכו' — אד"ה מדובר באותו מוצר צריכה בסיסי.

הליכות ונימוסים (ב')

קידה שעירה

הזוכה המאושר באגרנט מפעל הפיים

האדם המאושר שזוכה השבוע באגרנט מפעל הפיים הוא מר משה דיין מצהלה. מר דיין, סופר ומרצה (פריילאנס), נשוי ואב לשלושה, הוא מהמר ותיק. מזה שנים רבות שהוא מהמר על אותו המספר, ואמנם השבוע האירה לו ההצלחה פנים. מר דיין אינו מתכוון לשנות את אורח חייו בעקבות הזכייה. ייתכן שישקיע את הכסף בקניית קיפס ודירה לילדים.

כמו כן הפסידו בהגרלה 2600 איש שמספריהם האישיים התחילו ב-2, 9, 4.

המדינה זקוקה לדיין

למעמד שלום.

מצורפים 2 קטעים (1 ו-2). נא לסדר את שניהם. אם ועדת אגרנט לא יודת על דיין — להדפיס את קטע 1; אם ועדת אגרנט כן מטפסת על דיין — להדפיס את קטע 2.

תודה. י. ב'פ.

2

עד למלחמת יום הכיפורים הייתי אוהד של דיין. אוהד של האיש ותומך בקו המדיני אותו ייצג. וכשבאה המלחמה וטרפה את כל הקלפים, לא היססתי לרגע. בחנתי את המצב בשתי עיניים חדות ולא היססתי להודות בטעותי. הוקעתי את דיין. הוקעתי את האיש ות-קפתי את הקו המדיני אותו ייצג.

ועתה באה ועדת אגרנט ואישרה את הבחנתי הדקה. הדו"ח הסופי שלה ירד עלינו כמקלחת מים צוננים וחיוק את אשר ידענו. לא טעיתי.

דיין הכוזב, "הואב הבודד" הכוזב במלחמה. תורותיו פשטו את הרגל, הנחותיו התנפצו, האיש התמוטט. אולם הבה ונהיה גלויים — דיין לא יישב בבית וגידל פרחים. דיין למד, יותר טוב מכל אחד מאיתנו, את לקחיה של המלחמה. הוא הסיק מסקנות והוא מתייצב היום מול העם עם רעיונות חדשים דרך חדשה.

דווקא תכונה זו — היכולת המופלאה לשכוח את התורות שאבד עליהן הכלח ובניית תורות חדשות, המיו-שמות למציאות הקיימת-הריאלית — דווקא תכונה זו היא ההופכת היום את דיין, בהעדר מנהיג בעל שעור קר-מה כשלו, לאיש שהמדינה זקוקה לו. זקוקה לו מאוד ומיד. במצב הנוכחי רק איש כדיין יוכל לנווט את ספינת ישראל הרעועה אל חוף מבטחים.

הבה נשכח את מה שהיה. נשים פנינו לעתיד — נחזיר את דיין לשילטון.

1

עד למלחמת יום הכיפורים הייתי אוהד של דיין. אוהד של האיש ותומך בקו המדיני אותו ייצג. וכשבאה המלחמה וטרפה את כל הקלפים, לא היססתי לרגע. בחנתי את המצב בשתי עיניים חדות ולא היססתי להודות בטעותי. הוקעתי את דיין. הוקעתי את האיש ות-קפתי את הקו המדיני אותו ייצג.

אולם, הבה ונהיה גלויים — עתה באה ועדת אגרנט וזיכתה את דיין מכל אשמה ומכל רבב במלחמה הגוראה ההיא. אני נאלץ שוב לבחון בעיניים חדות את המצב ולהודות שוב — טעיתי.

לא רק שדיין לא הכוזב, אלא ההפך הוא הנכון: ,הואב הבודד" היה ברוד במאבקו העיקש להכנת צה"ל למלחמה, אך איש לא אבה להקשיב לו. הקו המדיני העיקבי בו הלך הוכיח את עצמו, אך האחרים התכופו, נשברו, נסוגו. הוא לא — ועל כך נתן את הדין.

דווקא תכונות אלו — היותו זאב בודד, העקביות שאינה מוכנה להתפשר, הקו המדיני הברור, זקיפות הקר-מה, סף השבירה הנמוך, האחריות העצומה — דווקא תכו-נות אלו הן שהופכות היום, יותר מתמיד, את דיין לאיש שהמדינה זקוקה לו, זקוקה לו מאוד ומיד.

רק איש כדיין יוכל במצב הנוכחי לנווט את ספינת ישראל הרעועה אל חוף מבטחים. הבה נשכח את מה שהיה. נשים פנינו לעתיד — נחזיר את דיין לשילטון.